

מבין משאבים. 2248.
כ"ד באב תש"פ.
14 אוגוסט 2020

צבי (אזסטר) אלון ז"ל

ח' אדר תש"ט - ט"ו באב תש"פ

9.3.1949-5.8.2020

יהי זכרו ברק

הצפון מוקדש לזכרו של חברנו
צבי (אלסטר) אלמוג ז"ל

מה הצפון:

אבא / איצד אלמוג

צביקה יקר שלנו / ציפי רותם (אחות של צביקה)

סבא צביקה / נטליה אלמוג

תודה / משפחת אלמוג

צבי אלמוג ז"ל חבר כרעין רמות ג' / אריה (סטריקו) שורק

צביקה אלמוג או בפי כל אלסטר / נח סלף

לציפי אושרי מאור תמיר ואיצד / עדי בבאי

יש לכם דאון / מולט סיקרון

משתתפים בצערם של ציפי ומשפחת אלמוג

על מות הבעל האב והסב

צבי (אלסטר) אלמוג ז"ל

בית משאבי שדה

אבא

אבא,

לפנות בוקר קבלתי את השיחה עם הבשורה שאתה כבר לא אתנו.
 אחריי הבכי הראשוני, נשמתי נשימה עמוקה והרגשתי הקלה מסוימת. הידיעה שאתה כבר לא
 תסבול מנחמת במעט.
 מיד ניגשתי אל האלבום תמונות שלי מהילדות, לחפש את מעט התמונות המשותפות שיש לנו
 יחד. אבל לצערי, אתה כמעט ולא מופיע שם כי אתה צלמת את רובן.
 כזה היית, מאחוריי הקלעים, בשקט שלך - אבל תמיד נוכח.
 מעולם לא החמצת אף משחק כדורסל שלי, תמיד הגעת בשקט לאולם ונעמדת בדיוק באותו
 המקום, חיכית עד הסוף ללוות אותי הביתה.
 תמיד דאגת לכולנו בפולניות החיננית - "תתקשרי כשתגיעי" ואני השתדלתי, אבל בטוח
 שפספסתי לפעמים.
 בחודשים האחרונים בקושי התראינו, בחסות הקורונה ששלחה אותך ואת אמא מיד לבידוד
 כשחזרתם מהטיול האחרון בחו"ל. ואותי לחדר הלידה.
 הסגר מנע מאיתנו להיפגש - והמחלה החלה להתפשט אצלך בעוצמה.
 אנחנו כאן מעט המומים, אבל עם ידיעה מלאה שסבל נוראי נחסך ממך. ושכך היית מעדיף.
 כולנו נהיה כאן בשביל אמא, לעזור לה למלא את החלל שנפער.
 נאהב ונזכור אותך תמיד.
 ליעד אלמוג

אבא / אמיר דדון

מה אגלה, ספר לי מה יש בסוף

מה מחכה שם בקצה

תגיד לי שיש סיבה, שיש תכלית

האם נחזור אל בראשית

כי בלילות אתה יודע אבא

מתגנב לו רגע

עליו איש לא ישמע

איש לא יבין

אני מרגיש אותך קרוב

ולא יכול בכ לגעת

תשיר לי שיר כאב

שילטף לי את הלב

אתה עדיין מטייל לי בתוך הגוף

רואה אותי שקוף

בין כל הזיכרונות בין הפחדים

אתה נתת לי חיים

צביקה יקר שלנו

זוכרת אותנו שני ילדים קטנים

בהירי שיער ובהירי עיניים.

נולדנו להורינו שעברו את התופת הגדולה ביותר, השואה, הם עלו לארץ חסרי כל, מבלי לדעת את השפה,

בלי משפחה קרובה אותה איבדו בשואה והקימו משפחה חדשה.

זה מה שנקרא משואה לתקומה.

חינו בצניעות אבל מעולם לא חשנו בחוסר,

תמיד מאושרים בחלקנו.

הייתה לנו ילדות נהדרת של הרבה חברים, משחקים

בחוץ

תנועת נוער, הכל פשוט זורם ונעים.

ואתה החלטת שאתה הולך לקיבוץ. והלכת.

הקמת משפחה נהדרת עם ציפי.

מלאת תפקידים משמעותיים בקיבוץ.

התחלת כמנהל המדגרה והלול, אחר כך אקונום.

הקמת את כפר הנופש וניהלת אותו

היית מזכיר קיבוץ ועוד ועוד.

טיילת הרבה, צילמת, ובעיקר היית איש טוב מעניין.... אכפתי... נעים הליכות.

וכמו בחיך גם במותך החלטת לא להעיק על האוהבים אותך ועזבת אותנו כל כך מהר למרות

שרצינו אותך עוד איתנו.

שמעתי אתמול הקלטה של ראם ואיתן שאומרים סבא תהיה בריא אנחנו אוהבים אותך, אבל

הפעם סבא לא מילא כהרגלו את בקשתם. וחבל.

תנור על משכבך בשלום ושמור עלינו מלמעלה.

ואת ציפי יקרה שלנו, הגיבורה הגדולה שטיפלת בצביקה במסירות רבה.

דעי לך שאלי ואני רואים אותך כאחות

תמיד תמיד אנחנו כאן בשבילך

ציפי רותם (אחות של צביקה)

סבא צביקה

מהרגע הראשון שנכנסתי לביתכם קיבלתם אותי באהבה, הכנסתם אותי בזרועות פתוחות למשפחתכם הנעימה הרגועה והצנועה. למדתם להכיר אותי ואני אתכם, למדתי שאתה צביקה איש חכם טוב לב וישר. היה לי חשוב להתייעץ אתך על החיים בקיבוץ, העבודה ובכלל.

בכל שיחה איתך הבנתי כמה תמיר דומה לך והבנתי מאיפה כל הטוב הזה. וגם ברגעים שהיה לנו יותר קשה עזרתם אתה וציפי ותמיד ידעתי שיש לנו משפחה תומכת לצידנו. צביקה, היית סבא וחם למופת, אוהב, מחבק, עוזר, סבא נעים וטוב לב, אין ספק שראם ואיתן זכו בך, סבא האהוב שלהם וגם אני הרווחתי לפחות כמה שנים במחיצתך.

אוהבת וזוכרת תמיד

יהי זכרך ברוך

נטליה

תודה

בימים לא פשוטים אלו כאשר משפחתנו חווה טלטלה ואבל, התרגשנו מאוד מהושטת היד החמה וטוב ליבה של קהילת משאבי שדה. אסירי תודה לכל אחד ואחת מן החברים, אשר נתנו לנו המשפחה את האפשרות לכאוב את הרגע, ולהיות ביחד בזכות החיבוק העוטף שלכם. תודה לכל מי שנרתם ותרם, לא מובן מאליו לקבל כזו אהבה ותמיכה.

תודה לצוות המרפאה המסור, האכפתי והדואג.

תודה לוועדת חברים, לוועדת רווחה, לצוות הנצחה, למזכירות, ולרב המועצה.

תודה לקהילת ההורים הצעירים שעטפו את ילדינו בדאגה וחום.

לכל המבשלים והמבשלות שמילאו באוכל מנחם, תודה ענקית.

תודה לכל מי שהגיע ועדיין מגיע.

מעריכים ומודים מקרב לב,

משפחת אלמוג.

למשפחת אלמוג

ולחברי משאבי שדה

אבלים על מותו של

צבי אלמוג (אלסטר) ז"ל

חבר גרעין רמות ג'

צבי אלמוג ז"ל חבר גרעין רמות ג'

בשנת 1970 היינו כמה צעירים שהתקבלו לחברות, כאן בקיבוץ משאבי שדה. לדעתי גרעין שתרם רבות לצד החברתי והכלכלי כאחד. אתה צביקה היית ביננו, עם ראש טוב על הכתפיים, התחברת כמובן לצד הכלכלי. אז קראנו לך אלסטר. אלסטר עם החיוך הביישני (אלסטר שם משפחתך הקודם). צביקה כך קוראת לך ציפי רעייתך. שתזכה לחיים ארוכים ושתהיה בריאה. מבקש אני ממך רשות לפנות קודם אל רעייתך. ציפי היקרה, היו לך חיים מאושרים עם צביקה. בנייתם משפחה לתפארת, בנים, בנות, חתנים, כלות. ופאר היצירה, הנכדים והנכדות וכולם מכבדים ועוטפים אותך באהבה ונאמנות. גם אנו חברי הקיבוץ מצטרפים אליהם בחיבוק חזק מאד. בתקופה האחרונה, היו לך חיים לא קלים עם כל מה שעבר על צביקה. את לא נחת לרגע, היית לצידי כל העת. אוהבים אותך ציפי. ואתה צביקה אלמוג, אני זוכר אותך מהתקופה שעבדנו ביחד בענף הלול, באיסוף ביצים בשיטה ידנית. עבודת כפיים לא הייתה זרה לך. מאוחר יותר עברת לענף המדגרה הצמוד ללול. ותוך כמה זמן אתה מוצא את עצמך מרכז את הענף. אופייך השקט הביא רוגע לכל העובדים למרות שזאת הייתה עבודה קשה. השכמנו קום בשלוש וחצי לפנות בוקר. צביקה החל בריכוז מס' ענפים: היה אקונום, ריכז את כפר הנופש "משאבים", היה מזכיר הקיבוץ, היה שותף לוועדות כלכליות ולאחרונה עסק בהשכרת דירות. בטיולי הקיבוץ השונים, שמנו לב, שצביקה אוהב לצלם. הסתובב עם שתי מצלמות על צווארו: אחת רגילה והשנייה רחבת זווית. לא רצה לעכב את המטיילים. אך בכל זאת תמיד הזדנב בסוף הטור לא לפספס פרח או נוף הרים ירוק. ציפי רעייתו, תמיד דאגה שלא יפספס את האוטובוס: "נו כבר, נו כבר, תזדרז". צביקה יקר, המחלה הארורה שמה סוף לייסוריך הרבים.

יהיה זכרך ברוך !

אוהבים אותך ציפי ואת כל המשפחה.

סטריקו

חבר גרעין רמות ג'

צביקה אלמוג או בפי כל אלסטר

לעמוד פה מול הקבר הפתוח ולהספיד אותך זה ממש חלום זוועות, לא להאמין, סיוט מהלך. אתה שכל חיידך היית מלא חיים ורצון חיים עם חיוך של השלמה, נמצא עכשיו בסוף הדרך ועינינו דומעות.

שנים רבות של היכרות עומדות ביננו, עוד כשהיית בנחל בגרעין נכנסת ללול ועבדנו ביחד, כבר אז בהיותך צעיר עבדת ברצינות ובאחריות, (לאחר מכן נפגשנו שוב ושוב במקומות עבודה נוספים) מהלול המשכת למדגרה עד כדי ריכוז המדגרה והלול.

שנים לאחר מכן נפגשנו במפעל. השיחות ביננו היו מאלפות והדעות שלך היו מעניינות וחדות ובמקרים רבות נחרצות.

בקיבוץ המשכת ובנית את כפר הנופש ולאחר מכן היית אפילו מזכיר הקיבוץ.

קשה לי לדבר עליך בזמן עבר כי הכאב גדול. ידענו על המחלה וידענו על הסבל ידענו על הפגיעה במשפחה שהתגייסה לעזור בשעה קשה זו. אני ניסיתי את חלקי בתפילה לרפואה שלך צבי בן אסתר אך מה לעשות והתפילה לא נענתה.

קשה עמוד ולקבל שחייב אדם לברך על הרעה כפי שהוא מברך על הטובה, הלב מתמיד ומסרב לקבל, אבל העובדה המרה עומדת מולנו ומטיחה לנו בפנינו שאנחנו רק בשר ודם וכולנו היום פה ומחר כבר לא. אין לי מילות ניחומים למשפחה, לא לציפי שעמדה לימינך כל השנים ובמיוחד בימי המחלה, וגם לא לילדים אושרי מאור תמיר וליעד.

אולי הידיעה שאתה נפרד מאתנו עם הערכה רבה של כל הציבור הרב שהתכנס כאן ללוות אותך, שוודאי היה אף רב יותר ללא הקורונה, יש מן הנחמה, היה שלום חבר. שלום לך ושלום לעפרך, נזכור אותך ונעריך את סגולותיך.

תהיי נשמתך צרורה בצרור החיים אמן

נח סגל

שלום חבר / דוד זיגמן

אין לי מילים.

שלום חבר, קשה לי לדבר

כל יום שעובר קשה יותר.

רוצה לומר לך הרבה דברים.

מגודל הכאב אין לי מילים.

כמו עץ נטוע, זקוף, ידוע

רוח מוזרה שורשיו עקרה.

גדל העץ במשך השנים

טיפס, טיפס, נגע בעננים.

הניב פירות וצל לעייפים,

כדרך הטבע.

וכמו העץ גדל גם האדם,

נחלתו רוצה כמו כולם.

האל נתן ורק האל יקח.

אתה לנו חבר ואח.

למשפחת אלמוג

ציפי, אושרי, מאור, תמיר, ליעד, הנכדים וכל המשפחה
 חשוב לי להגיד מספר מילים לזכרו של צבי. לצבי היה חשוב מאוד מה שקורה בקיבוץ.
 הוא שירת את הקהילה, לקח על עצמו תפקידים הוביל מהלכים.
 עשה זאת בנאמנות רבה ועל כך מלוא הערכה.
 משתתפת יחד אתכם בצער הרב עם לכתו של צבי ז"ל
 נוח בשלום על משכבך. יהי זכרך ברוך
 עדי בבאי

יש לכם גאון... (מסיפורי זה קרה השבוע מהעלון בתאריך 20.1.1976)

המדגרות בארץ מקיימות קשרים הדוקים. יש ארגון ארצי, יש דאגה לשיווק, יש
 התארגנות אזורית ואפילו יש הסכם בין משקים.

המדגרה שלנו לא הייתה מהקטנות ובכל זאת כדי לספק הזמנות של משקים היא
 הגיעה להסכם עם מדגרה שכנה. כך שבמידגר מסוים היו האפרוחים שלנו הולכים
 להזמנה שלהם ובמידגר אחר, שלהם להזמנה שלנו. כדבר מובן מאליו שבין המדגרות
 היה קשר קבוע לסידור חשבונות ולסתם עניינים יומיומיים.

באחד הימים צלצל בא כוח המדגרה השכנה כדי לדווח על מספר ביצים ואפרוחים
 שהוזמנו או הודגרו. את הטלפון קיבל אלמוג. במשך שעה ארוכה מקריא הלה לאלמוג
 טור מספרי ביצים. מקריא מספר, מוודא שהמספר נקלט נכון, וממשיך. וכך הלאה עד
 שהגיע למספר האחרון ואז כשהוא רצה להקריא לו את סיכומם עצר אלמוג מצדו של
 הקו שלנו, "רגע, אני אסכם!"... "סך כל המספרים שהקראת הוא כך וכך!"

מהצד השני, שתיקה ארוכה (תדהמה?) ואחר-כך אישור שאמנם זה הוא סיכום של
 מספרי הביצים.

למחרת נפגשו שני רכזי המדגרות ושוחחו על דא ועל הא. מציין השכן שאולי אנחנו לא
 יודעים, אבל א. שעובד במדגרה שלנו הוא בעל כושר לא רגיל במתמטיקה. והראייה,
 אתמול הקריא לו שורה ארוכה של מספרים, שלו בעצמו לקח דקות ארוכות לסכמם,
 ואילו חברנו אלמוג בפחות מדקה וכבר התוצאה בפיו.
 האיש שלנו קצת הופתע. בערב ניגש לא. לאמור שבחו בפניו.
 הרגיעו אלמוג: "זה הכול בגלל המוח ה...אלקטרוני". מחשב כיס היה לפניו כשהוקראו
 המספרים, וכל מספר נרשם בלחצנים והסוף פשוט.
 משולם סיקרון